

BEŞİNCİ BOYUTUN PSİKO-FİZİK YAPISI

Dr. Toygar AKMAN

E vren içinde yer alan "İnsan"ın, düşünme, hayâl etme, sezme yeteneklerinin tümünü kapsayan "Şuur Yapısı" ile evrende, "Beşinci Boyut"u meydana getirdiği hakkında, Bilim ve Teknik'in 96. sayısında çıkan yazı nedeni ile aldığım mektup ve telefonlar, bu konuda daha ayrıntılı bilgi verilmesi üzerinde toplanmakta. Bu ilgiye bir parça olsun karşılık verebilmek amacı ile, bu yazımda "Beşinci Boyut'un Psiko-Fizik Yapısı"nı incelemeye çalışacağım.

Çok iyi bildiği gibi, "Boyut"; "bir yöne uzanımı belirlemekte"dir.

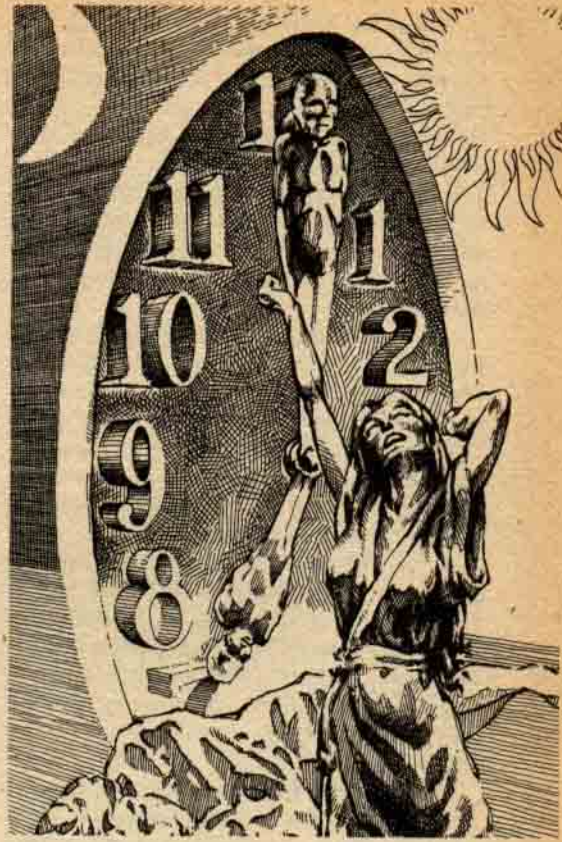
"Evren" ise, En, Boy, Derinlik olarak tanımladığımız "Üç Geometrik Boyut" ile büyük bilgin Einstein'ın saptadığı ve üç boyutla birlikte olan "Zaman" adındaki "Dördüncü Boyut"tan oluşmaktadır. Kısaca, insan evreni tanımlarken, üç geometrik boyut ve bir de fizik boyut'u gözönüne almaktadır. Einstein'dan bu yana da, bilim'de, "Dört Boyutlu Evren" tanımı süregelmektedir. Ancak, Fransız filozofu Henri Bergson'un, "Şuur'un "ayrı bir boyut yapısında olacağı" hakkındaki görüşlerinden sonra, "Evren" içinde yer alan "İnsan"ın durumu da yeni baştan ele alınmıştır.

Bu nedenle de, "İnsan"ın, "Toplum içinde meydana getirdiği olaylar", "Sosyal Boyut" tanımı içinde değerlendirilmeye başlanmıştır.

Konumuz, ne "İnsan"ın, "Toplumla ilişkisi" ve ne de "Kendisinin iç yapısı"dır.

Konumuz, "İnsan"ın, "Evren içinde yer kaplayan bir varlık olarak Evrenle ilişkisi"dir. Bu kısa tanımlamadan da görüldüğü gibi, "İnsanın Beşinci Boyut Yapısı", "Evren ile ilişkisi" yönünden önem kazanmaktadır.

Bazıları, — Efendim ne önemi var !.. Pekâlâ "Şuur" ya da "Bilinç" diyebiliriz. "Hayâl Etme" sözü yetmiyor mu ?.. "Boyut" diye ortaya bir şey atmanın, anlamı nedir ?..

biçiminde itirazlarda bulunabilirler.

Bir kez daha işaret edelim, "Boyut : bir yöne uzanımı tanımlamakta olduğundan", eğer insan şuuru, evren içinde, uzanımlarda bulunabiliyorsa, onun "Beşinci Bir Boyut" olup olmadığının incelenmesi gerekmektedir. Bu "uzanımlar", evreni oluşturan boyutların uzanımları ile bütünlenebiliyorsa, o zaman, insan, "Evren içinde yepyeni bir anlam kazanacak" demektir. Nitekim, "Boyut" tanım ve kavramının çağımız başında, bilimde iyice yerleşmesi ile, bir çok bilgin ve düşünürler, çeşitli olayları, bu "boyut tanımı" içinden değerlendirmeye yönelmişlerdir. Yukarıda, insanın, toplum içinde meydana getirdiği olayların "Sosyal Boyut" olarak tanımlandığına değinmiştik. Nitekim, insanın çeşitli davranışlarını inceleyen çağımız filozof ve sosyologlarından Jean Paul Sartre ile Herbert Marcuse, "Boyut" kavram ve tanımı ile olayları değerlendirmeye çalışmaktadırlar.

Fransız filozofu Jean Paul Sartre, insan şuurunun (bilincinin) ilerlemesi ölçüsünde yeni boyutlara ulaşacağı ve diğer boyutlarla uyuşup kaynaşacağı, tezini savunmaktadır.

Sartre, çeşitli boyutlardan oluşan "Bütün" ile, kişi adı ile var olan "Parçalar", arasındaki ilişki üzerinde dururken "Boyut" ile değerlendirmede bulunmaktadır.

".. Bir ide, kendi kendini yetkin kılmaya, zenginleştirmeye çabalar. Bilincin ilerleyişi, neden - sonuç etkisinde olduğu gibi, tek ray üstünde olmayıp, sentetik ve çok boyutludur. Bu nedenle de her bir ide, öncekilerin tümünü içinde taşır ve o boyutlarla kaynaşır.." (1) demektedir.

Herbert Marcuse ise, insandaki boyut yapısını, başka bir yönden ele almakta, teknikteki ilerleme karşısında, insanda bir "yabancılaşma" meydana geleceğini ve böylece de içine kapanıp "Tek boyutlu bir Yapı"ya bürüneceğini, savunmaktadır. Marcuse, içine kapanan bir insanın, "Tek Boyutlu Yapı"ya nasıl bürüneceğini de şöylece anlatmaya çalışmaktadır :

".. İşte, böylece içerikleri itibariyle, yerleşmiş düşünce ve eylem dünyasını aşan fikirler, istekler ve amaçlar yok edilerek ya da bu dünyadaki fikir kalıplarına indirgenerek, bir "Tek Boyutlu Düşünme ve Davranış Kalıbı" yaratılır. Bu düşünce ve davranışlar, kurulu fikir ve düzenin niteliksel gelişiminin mantığı içinde, yeni bir tanım ve anlam alırlar.." (2)

Yukarıda da belirtmeye çalıştığımız gibi, "İnsan"ın, "Toplum" ile olan ilişkileri yüzünden meydana geldiği ileri sürülen "Sosyal Boyutlar" ya da "Psikolojik Boyutlar", konumuzun dışında bulunuyor. Bu konuyu, Filozoflar, Sosyolog ve Psikologlar inceleye dursunlar. Biz, "Evren içinde var olan İnsanın", "Evren Boyutları ile nasıl bir ilişki içinde olduğu"nu incelemek istiyoruz. Eğer, insan "Evren" içinde "Beşinci Boyut" yapısını meydana getiriyorsa, bu boyut'un "Psiko-Fizik Uzanımları" nı araştırmak istiyoruz.

Yazımızın başında, "İnsan Şuurunun", bir "Boyut" yapısında olduğunu, ilk kez, Fransız Filozofu Henri Bergson'un belirttiğine, değinmiştik.

Bu "Boyut"un, "Evren içindeki Psiko-Fizik Uzanımları" nı işleyen ilk düşünür olarak Alman Filozofu Martin Heidegger'i görüyoruz.

Heidegger, "İnsan"ın, "Evren içinde Varoluşu" üzerinde durduğu için, özellikle, bu "İnsan Şuurunun", boyutlarının, Evren içinde ne yönde "uzanımda bulunabileceği"ni incelemişti. Heidegger, 1927 yılında yazdığı "Sein und Zeit" (Varoluş ve Zaman) adlı yapıtında, "İnsanın, Evren içinde varolduğu"nu gözönüne alarak "Evren ile nasıl bir ilişki kurduğunu" incelemeye çalışmıştı. "İnsan Şuurunun", "Zaman Boyutu" ile bağlı kalmayıp, daima "Geleceğe Açılan Bir

Boyut" niteliği gösterdiğine dikkati çeken ünlü düşünür, bu "Boyut'un Uzanımları" nı şöyle anlatmaktadır :

".. İnsan, müzede saklı olan bir eşya gibi, geçmiş zamana ait, kaybolmuş bir şey değildir. İnsan, zaman içinde yürüyen, bir varoluştur. İnsan için söylenecek söz, "bir zaman vardı !.." dan ibaret değildir. "İnsan şimdi vardır !.." demek de yeterli değildir. İnsan için en önemli gerçek, "Gelecekte de varolması"dır. Geleceğe uzanma demek, "Tarih" ile "Zaman"ın birbirlerinden ayrılması demektir. İnsanın "Evren içindeki en önemli yeri", "Geçmişte var olduğu halde, geleceğe uzanması"dır. İnsanın bu "Şuur, zamanın geleceğine açılmış bir imkân boyutu"dur.." (3)

Bu tanımlamalardan, özetle şunu anlıyoruz ki, Heidegger, Evren içinde varolan İnsanın "Geleceğe Uzanımda bulunabilmesi"ni, bu varlığın en önemli bir niteliği olarak ele almaktadır. "Şuur : Geleceğe Uzanabilen Bir İmkân Boyut"u olarak tanımlandığına göre, "Fizik Zaman" içinde, "Psikolojik Uzanım" yapabilmektedir. Kısaca, kendine özgü bir "Psiko-Fizik Boyut Yapısı" göstermektedir.

Ancak, Heidegger, "İmkân Boyutu" adını verdiği, "İnsan Şuurunun Geleceğe Uzanabileceği Yapısı" nı, "Beşinci Boyut" olarak tanımlamamıştı. Düşünür, "Zaman Boyutu" ile "Şuurun Boyut Yapısı" nı, içiçe ve birlikte düşünmüştü. Gerçekte de "Zaman" boyutunu bir yana bırakarak "Beşinci Boyut"u, tek başına ele almamıza olanak yoktur. Böyle bir durum, "İnsan"ı, "Evren" içinden çekip koparıp tek başına ele alarak incelemeye kalkmak olur, ki bu da gerçeğe çok aykırı olur. Çünkü, "İnsan"; "Evren içinde, Evrenle vardır".

"Beşinci Boyut"umuzun, "Psiko-Fizik Yapısı" nı tanıyabilmek için, bu konuda başka düşünür ya da bilginlerin, neler söylediklerini incelememizde yarar olacaktır. Eğer, insan şuur, "Beşinci Boyut" yapısı ile, "Zaman" boyutu içinde geleceğe doğru hızla kayabiliyorsa, bu "Uzanım Yeteneği", bedeni ile birlikte mi, olmaktadır ?.. Şuur, bedeninden ayrılarak mı, bu hareketleri yapmaktadır ?.. gibi sorular akla gelebilecektir. Bu sorular, birbirini kovalayacak ve sonuçta da insanın bir bedeni ve bir de ruh yapısı vardır'a kadar uzanacaktır. Oysa ki, bedenimizde, bir çok fiziko-şimik etkiler, ruhsal olaylar meydana getirmekte, diğer yandan da bir çok ruhsal bozukluklar, bedende fizyolojik arazlar meydana getirmekte ve kimyasal denge bozukluklarına neden olmaktadır. Konumuz, bunların incelenmesi olmayıp, "İnsan Şuurunun, Evren İçindeki

Beşinci Boyut Yapısı'nı araştırmak olduğu için, bu sorulara bu kadar değinmekle yetinmemiz gerekiyor. Ruh - Beden ilişkisine değinmemizin bir başka nedeni ise, insan şuurunun, evren içinde bir "boyut" yapısında olduğuna değinmeye çalışan, bir başka Alman Filozofu Edmund Husserl'in, konuya, bu açıdan girmiş olmasıdır.

Edmund Husserl, aynen şöyle söylemektedir :
".. Ruhum, hiçbir zaman, bedenimden; bedenim de hiçbir zaman ruhumdan ayrı ve ayrılmış olarak görünmez. Gerçi bedenim, "Ben" demek değildir. Amma, "Ben", kendim, ruhum, bedenim olmaksızın, kendimi, ruh varlığımı belli edemem. Benim, bir "Bedenim", bir de "Ruhum" yoktur. Ben, "Bedenli - Ruhlu bir bütünlüm". Beden, benim mülkümdür. "Der Leib ist meine Habe." (4)

Husserl, "İnsan"ın, ruh - beden yapısı ile birlikte var olduğuna ve varlığını bütünlüştürmüş bu ikili yapı ile birlikte sürdürmekte olduğuna işaret ettikten sonra, insan şuurunun, evren içinde yer kapladığını, şu kısa tanımlama ile belirtmektedir.

"İnsan, Evrende varlıktır", "In der Welt sein".
Bu tanımlamadan da anladığımız şu oluyor : İnsanın, beden yapısını bir an, bir kenara koysak ve yalnızca onun ruhsal yapısını ele almaya kalkışsak bile, bu insanı, "Evren içinden söküp çıkaramayız". O, Evren içinde bir varlıktır. Madem ki, insan "Evren içinde bir Varlıktır" o halde, onun, bu evren içinde meydana getirdiği "Beşinci Boyut Yapısı", bu evren ile nasıl bir ilişki içindedir ? Bir başka deyim ile, "Beşinci Boyut"un uzanımları ya da Psiko-Fizik yapısı, Evrenin, nerelerine kadar uzanımlarda bulunabilmektedir ?..

Sanıyorum ki, konumuzun en önemli yerine geldik.

Aynı konu üzerinde duran bir başka düşünür, İngiliz Matematikçisi ve Filozofu Alfred North Whitehead, aynen şöyle demektedir :

".. Evrenin, fiziksel yapısı ile insanın deneysel gücü karşılaştırılınca, ortaya şöyle bir durum çıkmaktadır : insana özgü olanakları, süregelen bir çok çizgilerle hudutlanmış bir "İnsan"; ve birçok "Boyut"larla devam edegelen "Fizik Uzam - Zaman Durumları".. (5)"

Görüldüğü gibi, bu İngiliz Filozofu da, insanın, Evrenle ilişkisini dikkate aldığına karşımıza, hemen, "Fizik Uzam - Zaman Boyutları"nın çıktığına değinmektedir.

Whitehead, "İnsan Düşüncesi"nin geçirdiği evrimleri, uzun uzun inceleyen kitabında "İnsan Şuru"nun, nerelere kadar uzanabileceğine de işaret ettikten sonra, yeniden "Boyut" konusuna dönerek, şöyle demektedir :

".. Eğer, insanın deneysel gücü, gerçekten, "Tek Boyutlu Bir Kişi" durumunu devam ettiriyorsa, Evrende, "İnsan" ile "Fiziksel Yapı" arasında bir aralık vardır.."

Alfred North Whitehead'in bu sözlerinden de açıkça anlıyoruz ki, insan, tek düze bir düşünce sahibi, kısaca tek boyutlu bir yapı içinde kaldığı sürece, Evren ile ilişki kurması olanağı yoktur. Evren ile arasında daima bir "Aralık" kalacaktır.

Eğer, bu "İnsan", "Tek Boyutlu" bir yapı içinde bulunmayı, "Evren Boyutları" ile ilişki kurmaya yönelecek olursa, o zaman, "Evren Boyutları ile Arasındaki Aralık" kapanacaktır.

Biraz önce, yukarıda, Herbert Marcuse'nin, insanın "Tek Boyutlu" yapısını sürdürmekte olduğu yolundaki iddia ve görüşlerine değinmiştik. Whitehead'in, bu sözlerini duyduktan sonra, bir kez daha anlıyoruz ki, "Tek Boyutlu Bir Yapı" içinde kalan insan'ın, Evren Boyutları ile ilişki kurmasına olanak yoktur. Ancak, burada hemen, bir başka noktayı belirtmemiz gerekli. İnsan Şuru'nu, bir tek boyut içine hapsedilmiş bir durumda düşünemeyiz. Çünkü, bu "Şuur"un en önemli niteliği, durmaksızın düşünmekte ve "Hayâl Etmekte" olmasıdır. Bu "Hayâl Gücü" ile de, bugün erişemediği gerçeklere atlamakta, onları görüp yaşamakta ve bazan yüzyıllarca öncesinden önümüze getirerek, resmetmektedir. İnsanın, "Hayâl Gücü"nü, durmaksızın çalışmakta olması, bu insanın, kesinlikle, "Tek Boyutlu" bir yapı durumunu sürdürmeyeceğini göstermektedir.

Hem, dikkat edilirse, "Tek Boyutlu Bir Yapı", bir bakıma, "Boyutsuz" anlamına da gelmektedir. Eğer, bu "Boyut"un, başka bir boyut ile ilişkisi ya da karşılaştırılması söz konusu değilse, o boyut, "Tek Boyut" değil, "Boyutsuz" bir durumdur. Çünkü, bu "Tek Boyut"un, başka boyutlarla karşılaştırılmaksızın, onun "Tek Bir Boyut" olduğunu saptayabilmeye olanak yoktur. Oysa, içinde yaşadığımız Evrenimiz, ana hatları ile "Dört Boyutlu Bir Yapı" durumunda olduğundan, "İnsan Şuru" eğer, bir "Boyut Yapısı"nda ise, bu boyut'un, diğer dört boyut ile ilişkisinden söz edilebilir. Bu yönden de, onu, diğer boyutlar yokmuşcasına değerlendiremeyiz.

Oysa, fizik ve matematik bilimlerinde, sayısal ve maddesel hareketler, boyutlarla tanımlanmakta, yine çok iyi bildiğimiz gibi, geometri biliminde de, boyutların birbirleri ile ilişkileri incelenmektedir.

İnsanoğlu ise, bu Matematik, Fizik ve Geometri bilimlerinin tanımladığı bir Evren içinde varolduğundan, onun, "Evren Boyutları" ilişkisi de hiç kuşku yok ki, yine boyut kavram ve

tanımı ile dile getirilebilecektir. Bu bakımdan da, onun "Tek Bir Boyut Yapısı" içinde kaldığını düşünebilmemize olanak yoktur.

Görülüyor ki, konuyu neresinden ele alırsak alalım, insan şuurunu, "Tek Boyutlu Bir Yapı" olarak işliyoruz. Bu yapıyı, diğer boyutlarla birlikte ele alarak kavramaya ve tanımlamaya çalışıyoruz. Bu durum dahi, "Beşinci Boyut"umuzun, evren boyutları içinde, kendisine özgü bir "Psiko-Fizik Yapısı" olduğunu gösteriyor. Fizik ve Matematik bilimlerinde sayısal ve maddesel hareketlerin bile boyutlarla tanımlandığına değinmiştik. Bu konuda bir örnek vermek için, ünlü Avusturyalı bilgin Schrödinger'in görüşlerine kısa bir bakışta bulunacak olursak, şuur'un "Beşinci Bir Boyut" olduğu daha da belirlenecektir.

Schrödinger, "Atom Çekirdeği" çevresinde dönen "Elektron"ların hareketini ve birbirleriyle olan ilişkisini şöyle tanımlamaya çalışmıştı :

"Atom çekirdeği çevresinde dönen iki elektron birbirlerine rastladıkları anda, "Yedi Boyut"tan söz edilebilir. Bu boyutlardan üç tanesi elektronun birine, diğer üç tanesi ise, elektronlardan ikincisine ait "Uzam Boyutları"dır. Bu iki elektronun birbirine rastladıkları "An" ise, "Yedinci Boyut olan Zaman"dır. Eğer, üç elektron birbirlerine rastlamışlar ise, her bir elektron için, üçerden dokuz boyut ile, birbirlerine rastladıkları "An" olan "Onuncu Boyut Zaman"dan söz edilebilir."

Ünlü İngiliz Astro-Fizik bilgini Sir James Jeans, Schrödinger'in bu "Boyutları"na değindikten sonra, durumu çok özet olarak, fakat o ölçüde de çok açık olarak şöylece ortaya koymaktadır :

"... Diğer boyutları birbirine bağlayan "Zaman Boyutu" olmasa idi, birçok elektronlar, aralarında hiç bir ilişki olmayan, "Üç Boyutlu Tek Uzamlar"dan ibaret kalırdı. O halde, "Zaman Boyutu"na, bu "Madde Tuğlaları"ni birbirlerine bağlayan bir "Harç" gözü ile bakabiliriz.." (6)

Burada bir an duralım ve hemen şu soruyu soralım :

— Elektronların birbirlerine rastladıkları "An" için "Zaman Boyutu" adını kullanıyoruz. Bu "Zaman Boyutu", kime göre zaman boyutudur ?..

Hiç kuşku yok ki, buna, "Zaman Boyutu" adını veren insandır. O halde, "İnsan", bu olayların içinde yer kapladığı için, "O İnsana Göre Bir Zaman Boyutu"nun varlığı, söz konusudur. Bu insan ise, o anda, bizzat "Kendi Beşinci Boyutu"nu ortaya koymaktadır.

Çok daha kısa bir açıklama yapmaya çalışsak, şöyle diyelim.

— Eğer, o "An"da, bu olayları ve "boyutları" tanımlayan bir insan olmasaydı, bu olaylardan ya da boyutlardan söz edilebilir miydi ?.. Demek oluyor ki, Evren Boyutları, insan'ın "Beşinci Boyutu" ile anlam kazanmaktadır. Yukarıda, insanın, "Evren içinde çekip çıkarılmayacağı"na değinmeye çalıştık. O halde, şimdi, en az onun kadar gerçek olan başka bir duruma değinelim.

— İnsanın "Beşinci Boyutu" dikkate alınmaksızın, "Evren Boyutları" hakkında tanımlama bulunulamaz. Çünkü, düşünen ve hayâl eden bir insan şuru yok ise, "Evren Boyutları"nın varlığından söz edilemez.

Galiba konumuzun en ilginç yerine vardık. Çok basit tanımlama ile "Tavuk mu yumurtadan çıkıyor ? Yoksa, yumurta mı tavuktan çıkıyor ?" sorusunu andırır bir durumla karşı karşıya geldik. Eğer, bu soru karşısında cevabınız, "— İki de birbirinden" şeklinde ise, o zaman hiç düşünmeden, bu konuda da cevabınız aynı olacaktır.

— "Evren Boyutları olmaksızın insanın "Beşinci Boyutu", düşünülemez ve "Beşinci Boyut"un varlığı kabul edilmeden Evren Boyutları tanımlanıp kavranılamaz."

Bu görüş, insanı, bir hayli yüceltiyor ve kendi varlığının ne kadar önemli olduğunu kavramaya yöneltiyor. Fakat, iş, bununla da bitmiyor. Çünkü, Evren içinde, yer alan bu insan, "Beşinci Boyut"unun uzantılarını, henüz, yeteri kadar bilemiyor, gereği kadar tanımlayıp kavrayamadığı için de, değerlendirmiyor. Bu değerlendirmeme, yalnız "Kendi Boyutu" için değil, "Evren Boyutları" için de söz konusu. İnsanoğlu, küçücük "Atom Evreni"nin boyutlarını saptamaya çalışıyor. Kullandığı aygıtlar, çok büyük olduğu için, atom evreni içini ölçemiyor.

Diğer taraftan, "Galaksiler Evreni"nin boyutlarını saptayabilmek için, başını gökyüzüne çevirerek incelemeye dalıyor. Fakat, bu kez de kullandığı aygıtlar, çok küçük olduğu için, "Evren boyutları"ni gereği kadar tanımlayıp değerlendirmiyor.

Bugüne dek başarabildiği en önemli aşama, "Zaman"ın bir boyut olduğunu saptayabilmek. Şimdi, ikinci bir aşama daha yapmak için çırpınıyor ve kendisinin evren içinde "Beşinci Bir Boyut" olduğunu saptamaya ve böylece de "Evren Boyutları" ile ilişkisini fizik ve matematik olarak değerlendirmeye çalışıyor. Kullandığı aygıtlar, yetersiz kalıyor. Fakat, "hayâl Gücü" ile ileriye atlayarak, araştırdığı "Gelecek"i resmetmeye çalışıyor. Bazan da, "Ön sezi" adını verdiği bir iç itmesiyle, yeni bir aşamaya giriyor ve

beklediği sonucu elde ediyor. Bu aşamalarda en ilginç yön de şu oluyor :

İnsan şuuru, günlerce, aylarca, yıllarca bir konuyu işliyor ve sonuçta belirli bir yere ulaşıyor. Bir de bakıyor ki, aynı sonuca hemen aynı tarihlerde, başka düşünürler de ulaşmışlar !.. O zaman, şu gerçeği iyice kavriyor :

İnsanın "Beşinci Boyutu", değişik yörelere rağmen, aynı "Evrin Tarihi" içinde aşamalar gösteriyor !.. Bu durum bile, insan şuurunun, birbirleriyle ilişkisini sürdürerek, "Beşinci Boyut" yapısının uzantılarını göstermiyor mu ?.. Bu uzanti, kendisine özgü, bir "Psiko-Fizik yapıyı sürdürmüyor mu ?.. Bu olayların içinde, hiç kuşku yok ki en önemli olanı, "Hayâl Gücü" ile "Geçmiş"e uzanma ve "Geleceğe" atlayabilme yeteneği. İnsanoglu, bir anda "Geçmiş"e atlayabiliyor ve bu "Geçmiş"te, kendisi için üzüntü verecek ya da utanılacak bir olay geçmiş ise, yeniden utaniyor ve bu utanma, o anda psiko-fizik etkisini göstererek, o kişinin yeniden yüzünün kızarmasına neden oluyor !.. Demek ki, "Beşinci Boyut", "Geçmiş"e doğru uzandığında, kendine özgü Psiko-Fizik yapıyı da birlikte götürüyor. Ya da tam tersi, aynı "Hayâl Gücü" bu kez, "Gelecek"e atlıyor. "Gelecek"te meydana gelecek olay'ın heyecanını, aynı biçimde o anda yaşayabiliyor. O halde, "Beşinci Boyut", geleceğe uzanımında bulunduğu anda da, yine kendisine özgü Psiko-Fizik yapıyı sürdürüyor.

Çok kısa olarak şöylece belirtmeye çalışalım :
".. Dört Boyutlu Evren içinde bulunan ve onun boyutlarına ulaşmak için, açılıp kapanarak

gelişimde bulunan "Beşinci Boyut"umuz, "Hücre"den, "İnsanın Tüm Varlığı"na dek, içiçe "Anafolar" biçiminde devinme gösteriyor. "Beşinci Boyut", devinme gösterdiği ölçüde, dört boyutlu evrenin, parçacık (particle) ve dalgacık (vibration) ları ile içiçe girerek, evren boyutları uzanımlarına varmaya çalışıyor. Böylece de, kendisinin, "Dört Boyutlu Evren"i tamamlayan, "Beşinci Boyut" yapısında olduğunu ortaya koyuyor.." (7)

Bu gelişim ve aşamaya, siz de vardığınıza inanıyorsanız, o halde, hiç bir problem kalmadı. Durmayın ve "Beşinci Boyut"unuzun uzanımlarını işlemeye başlayın !

- (1) SARTRE Jean Paul, *Varoluşçuluk*, Çev. E. T. Eliçin, İstanbul, 1847, Sa : 53.
- (2) MARCUSE Herbert, *One Dimensional Man (Tek Boyutlu İnsan)*, Çev. Seçkin Çağan, İstanbul, 1968, Sa : 38.
- (3) HEIDEGGER Martin, *Sein und Zeit*, 1927, Sa : 234 - 240.
- (4) UYGUR Nermi, *Edmund Husserl'de Başkasının Ben'i Problemi*, İst. 1958, Sa : 75.
- (5) WHETEHEAD Alfred North, *Adventures of Ideas*, A Mentor Book, New York, 1955, Sa : 191.
- (6) JEANS Sir James, *Mysterious Universe (Esrarlı Kâinat)*, Çev. S. M. Uzdilek, İstanbul, 1947, Sa : 91 - 92.
- (7) AKMAN Toygar, *Modern Bilimde Gelişmeler ve Beşinci Boyut*, Ankara Üniversitesi, 1971, Sa : 248.

● **Hata etmek birşey değildir. Hata ettiğini unutmak kötüdür.**

KONFİÇYÜS

● **Hayatta muvaffak olmak için hadiselere hâkim olmak lâzımdır. Hadiselere hâkim olmak için insanlara, insanlara hâkim olmak için de insanın kendi nefsine hâkim olması lâzımdır.**

Viktor PAUCHET

● **Dünyada herşeye değer biçmek mümkündür, fakat öğretmenin eserine kıymet biçmek kabil değildir. Çünkü, onun eseri hem hiçbirşey değildir, hem herşeydir.**

SOKRAT

● **Kendine inancı olmayan hiçbir insanın gerçek başarı kazanmasına imkân yoktur.**

Harold SHERMAN